

Знам да Бог постоји

У тексту др Биљане Стојковић у коме се помиње и моја маленкост, исказани су извесни ставови и тврдње који завређују коментар и исправније тумачење. Цитирам: „Изабацивањем науке из образовног процеса, односно убацивањем креационистичке догме која суштински негира науку, сужава се видик друштвених алтернатива...”

Поставља се питање како др Стојковић доживљава појам науке и шта под тим појмом подразумева, ако читаву област научног деловања које се протеже на безброј различитих дисциплина своди на једну једину још увек (и заувек) недоказану теорију еволуције којој, како се деценијама понавља, фали још само једна карика?!

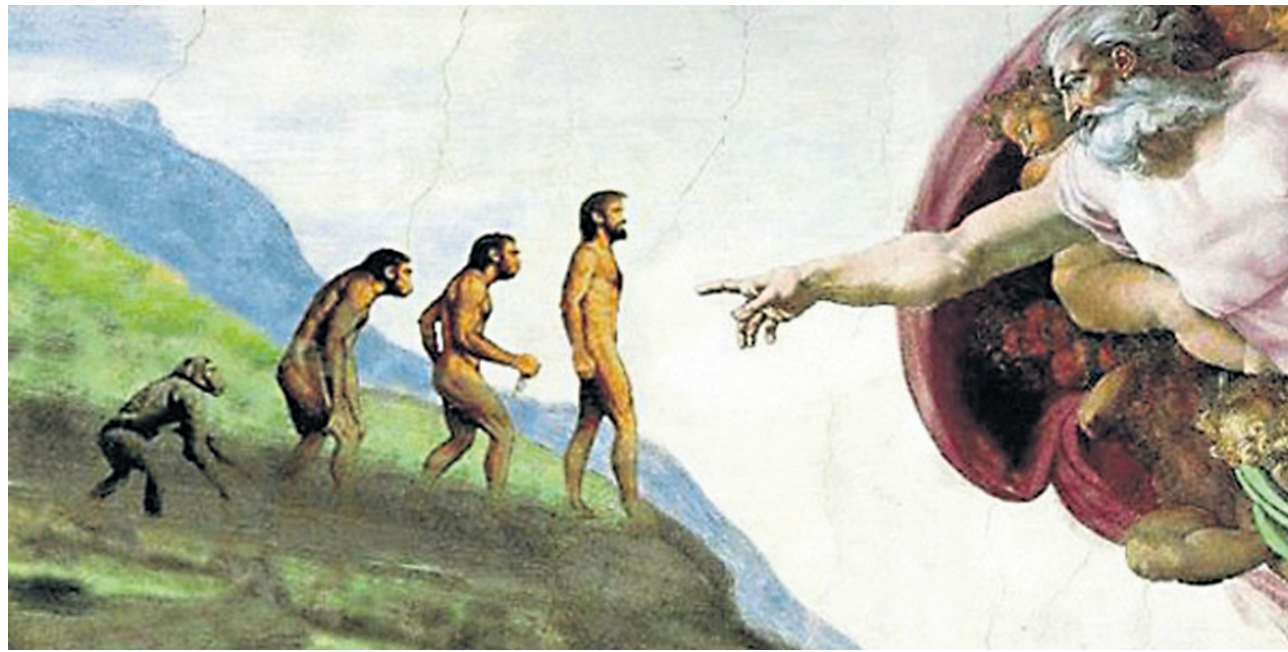
Мој покушај да из програма за биологију у осмом разреду основне школе изоставим лекцију *Порекло и развој људске врсте – Сличност човека са човеколиким мајмуном* (заступљену са укупно два часа) и ове часове преусмерим на претходну лекцију *Породица и здравље – Здрава породица*, тешко да се може окарактерисати као изабацивање науке из наставног процеса и, како у даљем тексту стоји, „убацивање религијско-догматичких садржаја у часове науке”.

Опет госпођа Стојковић о науци, и то где, у основној школи. Као некадашњи основац, затим бивши министар просвете и најзад још увек активни универзитетски професор, мислим да не грешим ако тврдим да се у основној школи стиче основно

Мој покушај да из програма за биологију у осмом разреду основне школе изоставим лекцију *Порекло и развој људске врсте – Сличност човека са човеколиким мајмуном* и ове часове преусмерим на претходну лекцију *Породица и здравље – Здрава породица*, тешко да се може окарактерисати као изабацивање науке из наставног процеса и, како у тексту („Креационистичке 'донације' школама”, К. додатак, 11. 7. 2015.) стоји, „убацивање религијско-догматичких садржаја у часове науке”

РЕАГОВАЊЕ

Др Биљана Чолић

А шта ако ипак нисмо настали од мајмуна

образовање, а научном едукацијом бави у нешто старијем узрасту.

Иначе да Бог постоји говори управо чињеница да неким толико смета. Да није тако, ваљда се мој ситни министарски потез не би памтио више од једне деценије.

„Шта је тело ако душа није њиме огрнута”, каже Свети Николај Охридски и Жички, један од највећих српских ерудита и мислилаца свих времена, цењен и поштован у читавом свету, а уз то још и доктор наука. Када га је један немачки официр током његових заточеничких дана у логору Дахау запитао да ли и даље верује у

Бога, светитељ му одговори: „Некада сам веровао, а сада више не верујем, сада знам да Бог постоји.”

И ја знам да Бог постоји, обраћам му се у свакој невољи. Кажем: „Боже, помози!” Ко ме обраћате Ви, драга Биљана, кад имате неке проблеме. Претпостављам да завапите „Природо, помози!”. Биће можда да сте Ви ва-зда весели и раздрагани, па Вам ника-да никаква помоћ није потребна. Али, „није живот што и поље прећи”.

Шта ћемо са бројним добитници-ма Нобелове награде за науку који су били верујући људи. Логично би било аутоматски их сврстати међу обичне незналице и шарлатане. По еволуционистичким догматима, душа је вероватно сплет мислећих и осећајних жила, насталих од једно-ћелијских амеба током више мили-она година.

Биологија је на крају основног школовања за многе ђаке растанак са овим предметом, па зар да им последња лекција буде да смо настали од мајмуна (а шта ако ипак нисмо!). Ето, ту последњу лекцију ја сам заменила гравитом о здравој породици. О, как-вог ли тешког скрнављења науке!

На крају још један цитат, чувена максима која се приписује Имануелу Канту: „По звезданом небу над собом и моралним законима у себи, знам да Бог постоји за мене и у мени.”

Питам се шта Вама и осталима ви-ше смета: звездано небо или морални закони?

*редовни професор
Београдског универзитета

Теорија еволуције може бити хипотеза

Савремена наука, сем теологије, нема доказа да Бог постоји, али нема доказа ни да не постоји.

РЕАГОВАЊЕ

*Др Радмил Рончевић

У тексту „Креационистичке 'донације' школама”, објављеном у вашем додатку, др Биљана Стојковић нас упознаје да је на адресе скоро свих наставника природних наука у школама Србије стигао мејл једне издавачке куће у коме се нуди поклон у виду луксузног издања књиге „Еволуција или стварање”. Др Стојковић је забринута јер сматра да би креационизам могао попримити забрињавајуће размере у нашем друштву и негативно утицати на образовање у школама. Осуђује и Министарство просвете што још не реагује и жестоко се обрушава на креационисте.

Навешћу само неке њене „бисере”: „Слично другим савременим креационистима, и аутори ове књиге користе се квазинаучном аргументацијом у оповргавању научних објашњења и доказа еволуције, заобилажење добро утврђених чињеница и података уз замагљивање саме научне методологије у еволуционим истраживањима, јесте оно што карактерише и ову и друге креационистичке књиге.” Нажалост или на срећу, доказа еволуције и добро утврђених чињеница, за сада, нема.

Чињеница да су ниже и више врсте живих бића, по многим органима и системима организма, различне, или да су им ембриони још сличнији, није доказ да су се жива бића развијала еволуцијом. Сасвим је нормално да су организми живих бића више или мање слични, јер су настали једном промисли, по једном истом систему. Зар и оно што човек ствара својом промисли не ствара по истом систему?

За еволуционисте, фосили су, уз бројне претпоставке, спекулације, заблуде и лажи, главни доказ еволуције. Милиони фосила свих сложенијих живих бића, као сасвим формираних врста, без прелазних облика, нађени су у великом броју у истом слоју земље. Где су прелазни облици? До сада је било више милиона врста живота, рачунајући и изумрле. За сваку врсту, да би се развила и опстала, био би потребан огроман број прелазних облика, а у фосилима их нема. Недостатак фосила прелазних облика упућује да живот није настао и еволуирао еволуцијом. Чињенице у вези с фосилима најчувенијих наводних прелазних облика, прастарог гмизавца археоптерикс, прастарог малог коња са више прстију и рибе целакант, која је наводно изашла на копно, врло су непоуздане. Човек, хомосапијенс, настао је пре 30.000 до 100.000 година? Фосили заједничког претка мајмуна и човека, односно прелазне врсте према човеку, нису пронађени. Разне скице, макете, модели хоминида, које обилато користе еволуционисти, нису никакав научни доказ већ искључиво машта појединих еволуциониста. Заправо, једини евентуални прелазни облик, који је до сада пронађен, јесте археоптерикс. Ако прихватимо да би то могао бити прелазни облик, имамо само један пример прелазног облика. На једном случају у науци се не може ништа закључити.

Постојеће прилагођавање појединих живих бића животнијој средини дешава се стално, али та прилагођавања нису дала нове врсте већ само неке промене на истој врсти. Свакодневно слушамо о мутацији вируса и бактерија, али те мутације не дају нову врсту живота. Свакодневно човек ради на генетском инжењерингу, али се добијају само хибриди исте врсте. Мутација се догађа на јединки а не на већој популацији. Ако би мутацијом настала јединка нове врсте она не би могла опстати. За опстанак нове врсте неопходно је имати истовремено бројне јединке оба пола.

Др Стојковић посебно истиче „научну методологију у еволуционим истраживањима”. Сва та истраживања су, на крају, хипотезе, спекулације, са доста контроверзи, без правих научних доказа. Објашњење спонтаног настанка аминокиселина, бројних разноврсних протеина, фантастичне ДНК, необјашњивог генома, ћелијске опне, ћелије, бројних органа ћелије и, на крају, живота, искључиво су спекулације, уз маштовиту „научну гимнастику”, које се не могу научно доказати нити експериментом поновити.

Др Стојковић, са „несумњивим ауторитетом” великог научника и педагога, све што није у складу са ставовима неодарвинистичке догме назива „сатирање критичког и хуманистичког светоназора”, квазинаучном. Очекујем да ускоро неодарвинисти прогласе и Дарвина за опасног квазинаучника. Зашто? Дарвин се не бави настанком живота, зна како је настао живот. У закључку своје књиге „О пореклу врста” он каже:

„Вероватно постоји нешто узвишено у схватању да је Творац оме све-коликог живота, који нас окружује, удахнуо само неколицини или чак само једном облику и да је из тако једноставног почетка настало и настаје безброј најлепших и најчудеснијих облика.” У уводу исте књиге Дарвин истиче: „Дубоко сам свестан да се на сваку тачку, о којој се расправља у овој књизи, могу применити чињенице које често очигледно воде до закључака који су супротни онима до којих сам ја дошао.” Дакле, Дарвин износи своје мишљење, али ништа не тврди, дозвољава и другачије могућности. Супротно Дарвину, већина неодарвиниста не дозвољава ништа изван своје тврде догме.

Навео сам само неке основне, опште податке који указују да се теорија еволуције може посматрати само као хипотеза а не као научна истина. Изношење бројних конкретних података, који указују на ненаучне, недоказиве ставове неодарвинизма, захтевало би велики простор те ни-

сам у могућности да то приложим у овом кратком тексту

Др Стојковић истиче и своје ставове о политичким околностима у свету које погодују афирмацији креационизма. „Будући да су управо то вредности конзервативних десничарских политичких снага, ни најмање не чуди пораст њихове популарности и белосветско манипулисање ксенофобијом... који синергистички усмеравају свет ка ирационалном конфликту.” А ко данас промовише, афирмише, финансира догматски неодарвинизам широм света? Оне политичке снаге, организације, лобији које владају светом, које воде свет ка општој глобализацији, општој пљачки, општој неслободи, ратовима широм света, прикривеном ропству, моралној и свакој деструкцији нација, држава, савременог човечанства. То су представници најкрупнијег капитала и савременог неолибералног капитализма. Овим зликовцима неодарвинизам знатно помаже јер кад Бога и морала нема све је дозвољено и лакше је обавити

све облике деструкције. Изгледа не-логично, али овим снагама зла данас се у свету највише опиру представници конзервативне политичке деснице и конзервативне политичке левице.

У овом кратком тексту нема простора за озбиљнији осврт на креационизам. Савремена наука, сем теологије, нема доказа да Бог постоји, али нема доказа ни да не постоји. Човек нема довољно чула, знања и неопходних услова да би спознао све велике тајне космоса и живота. Могуће је и да постоји нешто што не можемо, за сада а ни у будућности, ничим доказати. Нажалост, ништа под „капом небеском” нисмо дефинитивно спознали. О свему, поготово о настанку света, настанку живота, о животу, више не знамо него што знамо. Много од онога што мислимо да знамо, генерације које ће доћи откриће да смо били у заблуди. Границе нашег незнања су нам непознате, вероватно бесконачне. Мудри Сократ би и данас рекао „Ја знам да ништа не знам.”

*хирург, научни саветник

ДОМ КУЛТУРЕ ЦРВЕНКА ОРГАНИЗАЦИОНИ ОДБОР МЕЂУНАРОДНОГ ФЕСТИВАЛА ПЕСНИКА ЗА ДЕЦУ „БУЛКА” расписује

НАГРАДНИ КЊИЖЕВНИ КОНКУРС ЗА НАЈБОЉУ НЕОБЈАВЉЕНУ ПЕСМУ ЗА ДЕЦУ

Радове, три необјављене песме откуцане у четири примерка и потписане шифром (уз радове, али у посебној коверти доставити и разрешење шифре) послати на адресу:

Дом културе Црвенка
Трг Душка Трифуновића 5, 25220 Црвенка
са назнаком:

„За конкурс фестивала „Булка”, најкасније до 1. септембра 2015. године“

Стручни жири ће одабрати десет најбољих песама и њихови аутори биће гости – финалисти Фестивала „Булка” који ће бити одржан 3. октобра 2015. године. Аутор најбоље песме биће награђен штампањем књиге.

Право учешћа на конкурсима имају сви песници који се баве стваралаштвом за децу.

За додатне информације обратити се на телефон 025/731-713.